

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. év március hó 11. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

Az emberölés büntette és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 10.B.208/2007/11. számú ítéletét **helybenhagyja**.

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendeli a kiszabott szabadságvesztésbe.

A vádlott köteles a másodfokú eljárásban felmerült 3.850,- (háromezer-nyolcszázötven) forint bűnügyi költséget az államnak megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság a 2007. június 27. napján kelt 10.B.208/2007/11. számú ítéletével a vádlott bűnösségét emberölés büntetében és kifosztás büntetében állapította meg. Ezért őt halmazati büntetésül 10 év börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámította, rendelkezett a bűnjelekről és kötelezte a vádlottat az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére.

A fenti ítélet ellen a vádlott és védője a büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést. Az ítéletet az ügyész tudomásul vette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.589/2007. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta és az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Bejelentette, hogy a nyilvános ülésen nem kíván részt venni.

A nyilvános ülésen a védő perorvoslatát a minősítés részbeni megváltoztatására is kiterjesztette. Érvelése szerint a vádlott a nyomozás során csak a nyaki szúrássra

emlékezett, a továbbiakat nem részletezte. Ezért nem fogadható el, hogy a tárgyaláson, 13 hónappal később jobban emlékezett, amikor vallomását módosítva már valamennyi cselekvőségéről számot adott. Kifogásolta azt is, hogy a Fővárosi Bíróság következtetés útján állapította meg a vádlott egyenes ölési szándékát. A sértett halála nem a szűrt, hanem a nyaki metszett sérülésektől következett be, amelyeket a vádlott kis-közepes erővel hajtott végre. Álláspontja szerint a védece nem akarta megölni a sértettet, csupán testi sérülés okozására irányuló szándékkal cselekedett. Ezért emberölés büntette helyett halált okozó testi sértés büntetének megállapítását látta indokoltnak. Arra az esetre, ha az ítélőtábla ezt az álláspontját nem fogadja el, egyenes szándék helyett eshetőleges szándék kimondását kérte. Nyomatékos enyhítő körülményként jelölte meg a vádlott feltáró beismerését és a sértetti közrehatást. Az enyhébb minősítésre is figyelemmel a büntetés mérséklését indítványozta.

A vádlott az utolsó szó jogán megbánását hangoztatta azzal, hogy csak sérülést akart okozni, mert a sértett támadta meg először.

A Fővárosi Ítélőtábla védelmi perorvoslatok folytán bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását. Ennek során megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság a perrendnek is megfelelően ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, és indokolási kötelezettségét is megfelelően teljesítette.

A Fővárosi Bíróság a történeti tényállást alapvetően a vádlott ténybeli, bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomására alapította. A védő felszólalásával ellentétben a vádlott már a nyomozati vallomásában, 2006. július 16-án, az elkövetéshez közeli időben is hasonló módon mondta el a történeteket, mint a tárgyaláson. A nyomozáskor úgy nyilatkozott, hogy „megsajnálhattam, elvághattam, hogy megszabadítsam a szenvedéstől”. A tárgyaláson a nyomozati előadását fenntartotta és a lényegét illetően megismételte. Az idézett mondatot már kijelentő módon vallotta: „én vágtam el a torkát, mert nem volt jó hallani, ahogy hörög.” Vallomását az igazságügyi orvosszakértői vélemény a sérülések tekintetében alátámasztotta, és egyes körülményeket kívülálló tanúk igazoltak. A vádbeli cselekményeknek közvetlen tanúja nem volt, a rendelkezésre álló bizonyítékok azonban meggyőző bizonyossággal alátámasztották a történeteket.

A Fővárosi Bíróság által megállapított tényállás csupán azért szorult kisebb kiegészítésre, mert a vádlott „legutóbbi büntetése” felsorolásánál az utolsó két elítélését nem tüntette fel. Az elkövetés dátum szerinti megjelölését sem tartalmazza a tényállás, csak azt, hogy hajnali 4 óra 30 perc körüli időben. Ezért a Fővárosi Ítélőtábla a tényállást a Be.352.§ (1) bekezdés a./ pontja értelmében az iratok alapján a következőkkel pontosította:

- A személyi körülmények között 1-3 pontok alatti elítéléseket követően a Debreceni Városi Bíróság a 2000. július 10. napján jogerős 38.B.1831/2000/4. számú ítéletével jármű önkényes elvételének büntette miatt 6 hónapi börtönbüntetésre ítélte, amelynek a végrehajtását 2 év próbaidőre

felfüggesztette, majd ugyanezen bíróság a 2002. július 16-án jogerős 61.B.1727/2002/2. számú ítéletével lopás vétsége miatt 31.000 Ft pénzbüntetésre ítélte.

- Az ítélet 5. oldalán, a 4. bekezdést kiegészíti azzal, hogy a lakásban a vita 2006. május 30. napján hajnalban folytatódott.

Az irányadó tényállásból a Fővárosi Bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére. A vádlott élet elleni, majd az azt követő vagyon elleni cselekményének minősítése törvényes. Az egyenes szándékkal megvalósított emberölés büntetnének és kifosztás büntetnének jogi indokolása helytálló, megfelel az anyagi jognak és az ítélkezési gyakorlatnak egyaránt.

A védő fellebbezésében az élet elleni cselekmény minősítését vitatta és a vádlotti magatartás halált okozó testi sértés büntetékénti értékelését igényelte. A védő érvelése alapvetően téves, indokai a megállapított tényekből semmilyen módon nem következnek.

A halált okozó testi sértés büntette vegyes bűnösséget feltételez: a testi épség elleni szándékos magatartáshoz a halálos eredményért a vádlott tudatos, vagy hanyag gondatlansága párosul.

A védő amellett, hogy a vádlott testi sértés iránti szándékát hangsúlyozta, semmilyen érvet sem hozott fel, hogy a halál bekövetkezéséért a vádlott gondatlanságát milyen körülményekre alapozza. Ennek azonban különös jelentősége nincs is, mert a védői érvelés minden ténybeli alapot nélkülöz.

A vádlott miután a sértettől elvette a kést, azt tovább a sértett hasába szúrta, majd a mellkasán is megvágta, illetve közepes erővel a nyakán is megszurta. Az elkövetés eszköze, a támadott testtájékok, a szúrások ismétlése egyértelműen élet elleni támadás megállapítására nyújtanak alapot. Amikor pedig a vádlott észlelte, hogy a sértett hörög, két vágást ejtett a nyakán. Kifejezetten azzal a szándékkal cselekedett, hogy kioltsa az életét. Általa is kimondottan elvágta a torkát, mert zavarta a sértett haláltusája. Mindezek a körülmények az egyenes szándékot egyértelműen igazolják a hidegvérrel végrehajtott ölési cselekmény során.

A védő által kért enyhébb minősítés, vagy a szándék eshetőleges formája szóba sem kerülhetett.

A büntetés kiszabása során a Fővárosi Bíróság helyesen vette számba az enyhítő és súlyosító körülményeket és azok nyomatékát.

Figyelemmel a halmazatban álló bűncselekmények tárgyi súlyára és a vádlott alanyi bűnösségének fokára, a Fővárosi Bíróság által kiszabott 10 év börtönbüntetés nem tekinthető eltúlzott halmazati főbüntetésnek. Az ítélet tábla ezt a büntetést szükségesnek és megfelelőnek találta a büntetés céljának elérésére, enyhítésére

nem látott semmilyen indokot. Az elsőfokú ítélet további rendelkezései ugyancsak törvényesek.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő további beszámítása a Btk.99.§ (1) bekezdésén, a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés pedig a Be.381.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2008. év március hó 11. napján

Dr. Szigeti Ágnes sk.
a tanács elnöke

Dr. Révész Tamáné sk.
előadó bíró

Dr. Hildenbrand Róbert sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 10.B.208/2007/11. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.214/2007/7. számú végzése folytán 2008. március 11. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2008. év március hó 11. napján

Dr. Szigeti Ágnes sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő